

контроль за виконанням правил безпеки на підприємстві;

- робота з кадрами: підбір, оцінка та навчання персоналу, а також контроль за поведінкою співробітників;

- безпека інформації: захист конфіденційної інформації підприємства, контроль доступу до інформації та використання засобів шифрування;

- розробка планів евакуації та заходів по ліквідації наслідків наслідків ситуації: створення готовності до аварій, пожеж та інших надзвичайних ситуацій, а також розробка заходів щодо ліквідації наслідків.

Таким чином, управління кадровою безпекою є невід'ємною частиною загальної стратегії безпеки підприємства і включає багато аспектів. Її ефективність залежить від правильного визначення загроз і ризиків, розроблення та впровадження відповідних заходів та контролю за їх виконанням.

ВЕНЧУРНЕ ФІНАНСУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Безсонов В. Є.

Науковий керівник: Непран А. В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В умовах макроекономічної кризи, погіршенням умов діяльності підприємств важливого значення набуває впровадження механізмів стимулювання інвестиційної діяльності підприємств. Таким інструментом, як засвідчив досвід розвинених країн, може бути венчурний капітал.

Венчурний капітал є одним із найбільш динамічних та перспективних методів фінансування інвестиційної діяльності. Відрізняючись високим ризиком, венчурний капітал дозволяє прискорити науково-технічний прогрес завдяки новим формам взаємовідносин між учасниками ринку, нетрадиційним джерелам фінансування в умовах обмеженості залучення банківського кредиту. Особливістю венчурного капіталу є комерціалізація результатів наукових досліджень. Створення сприятливих умов для розвитку венчурного капіталу сприятиме прискоренню інноваційного розвитку вітчизняної економіки, а також виходу економіки України на новий рівень.

Венчурний капітал має досить стійкий зв'язок із інноваціями, у багатьох випадках він є критичним фактором розвитку інноваційних процесів, трансформації галузей вітчизняної економіки. Важлива його роль у процесі відтворювальних процесах, особливо при відтворенні інтелектуальної праці. Венчурний капітал націлює його власників на ті інвестиційні проекти, які характеризуються високим ризиком. Однак, окупність цих проектів також є досить високою.

На жаль, в Україні ринок венчурного фінансування не набув широкого поширення. Правова база венчурного фінансування регламентується Законом України "Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні) [1]. Як

відомо, ринок венчурного капіталу поділений на два сегменти: венчурні фірми та ринок неформального капіталу. Основою венчурного фінансування є компанії з управління активами, інститути спільного інвестування, венчурні та пайові фонди. Венчурний капітал дозволяє перерозподілити ризики між окремими учасниками венчурного фонду.

Для стимулювання розвитку венчурного фінансування в Україні доцільно, на нашу думку ввести податкові пільги з податку на прибуток. Ці пільги доцільно ввести для обмежених видів економічної діяльності, зокрема, мікроелектроніка, розробка комп'ютерних програм, медичного устаткування тощо. Це дало б можливість зменшити податкове навантаження та підвищити привабливість інвесторів щодо вкладення коштів у венчурні фонди.

Література:

1. Про інститути спільного інвестування: Закон України від 5 липня 2012 р. № 5080-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5080-17#Text> (дата звернення 18.10.2021 р.).

ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РІШЕНЬ

Білоконь Є.Р., Сімоненко К.Є.

*Науковий керівник: Шершенюк О.М., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Прийняття управлінських рішень – визначальний процес управлінської діяльності, він створює напрямки діяльності підприємства та окремих її працівників. Процес прийняття управлінських рішень потребує від менеджерів високого рівня компетентності, значних затрат часу, енергії, досвіду, а також передбачає високий рівень відповідальності, оскільки для впровадження прийнятих рішень у життя необхідно забезпечити ефективну та злагоджену роботу всього організаційного механізму.

Процесу прийняття інвестиційного рішення на теоретичному рівні присвячені праці І. Бланка, М. Білик, О. Болховітінової, О. Василика, А. Гойко, А. Загороднього, І. Зятковського, В. Ключко, М. Олексієнка, С. Онишко, В. Панченка, А., Пересади, О. Підхомного, А. Фукса. Серед зарубіжних економістів необхідно виділити В. Будаєва, А. Гінзбурга, Є. Кантора, Є. Брігхема, Р. Брейлі, О. Ланге, М. Міллера, В. Солтера, Р. Дж. Хікса, У. Шарпа та ін.

Ефективна діяльність підприємства в умовах ринкової економіки вимагає зміцнення і розширення конкурентної позиції. Підвищити конкурентоспроможність виготовленої продукції та вдосконалити виробництво можливо тільки за умов залучення необхідного обсягу інвестицій.

Інвестиційна діяльність – основа будь-якої підприємницької діяльності. Згідно Закону України «Про інвестиційну діяльність» [1], інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти